

Sygn. akt VII Ka 193/17

POSTANOWIENIE

Dnia 18 maja 2017r.

Sąd Okręgowy w Częstochowie VII Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący – SSO Aneta Łatanik-spr

Sędziowie SSO Agnieszka Gałkowska

SSO Iwona Kowalczyk

Protokolant st.sekr.sądowy Joanna Stefańczyk

w obecności Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Częstochowie B. O.

w sprawie przeciwko Z. R. i D. B.

oskarżonym o czyn z art. 267 § 1 kk i in.

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 18 maja 2017r. zażalenia pełnomocnika oskarżycielki subsydiarnej na postanowienie Sądu Okręgowego w Częstochowie z dnia 4 kwietnia 2017r. w sprawie VII Ka 193/17 w przedmiocie pozostawienia bez rozpoznania przyjętego środka odwoławczego

na podstawie art. 437 § 1 kpk

postanawia

utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem Sądu Okręgowego w Częstochowie z dnia 4 kwietnia 2017r. w sprawie VII Ka 193/17 na mocy art. 430 § 1 k.p.k. pozostawiono bez rozpoznania przyjęty środek odwoławczy w postaci apelacji wniesiony przez pełnomocnika D. W. z uwagi, iż wniesiony został przez osobę nieuprawnioną.

Na powyższe postanowienie zażalenie złożył pełnomocnik oskarżycielki posiłkowej subsydiarnej zarzucając:

obrazę przepisów postępowania, która miała wpływ na treść postanowienia, a to:

- art. 430 § 1 k.p.k. poprzez jego błędne zastosowanie i nieuzasadnione pozostawienie przyjętego środka odwoławczego oskarżyciela posiłkowego subsydiarnego pani D. W. w postaci apelacji bez rozpoznania, z uwagi na przyjęcie, że środek odwoławczy wniesiony został przez osobę nieuprawnioną, podczas gdy oskarżyciel posiłkowy subsydiarny – pani D. W. – jest w niniejszej sprawie pokrzywdzoną, a tym samym osobą uprawnioną do wniesienia zarówno subsydiarnego aktu oskarżenia jak i przyjętego przez Sąd środka odwoławczego;

-art. 425 § 3 k.p.k. poprzez jego błędną wykładnię i przyjęcie, że wydany wyrok Sądu Rejonowego w Zawierciu Wydział II Karny z dnia 15 grudnia 2016 (sygn. akt: II K 867/14) nie narusza praw pani D. W., podczas gdy jej dobro prawne w postaci prawa do dysponowania informacją zostało przez oskarżonych bezpośrednio naruszone;

-art. 14 k.p.k. poprzez jego błędną wykładnię i przyjęcie, że ramy oskarżenia wyznaczone są przez przyjęty w akcie oskarżenia opis czynu zarzucanego sprawcy, podczas gdy granice oskarżenia wyznacza zdarzenie historyczne, na którym opiera się oskarżenie.

Skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia i rozpoznanie wniesionego przez oskarżyciela posiłkowego subsydiarnego – panią D. W. – środka odwoławczego w postaci apelacji.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Zażalenie pełnomocnika D. W. jest niezasadne i jako takie nie zasługuje na uwzględnienie. Przede wszystkim należy zwrócić uwagę na opis czynu zarzucanego oskarżonym. Z. R. i D. B. zostali oskarżeni o to, że w dniu 22 czerwca 2012 r. oraz w miesiącu czerwcu i lipcu 2012 r. w Z. działając wspólnie i w porozumieniu dokonali włamania na skrzynkę mailową **M. G.** bez uprawnienia uzyskując dostęp do informacji dla nich nieprzeznaczonej, przełamując elektroniczne zabezpieczenia skrzynki i bez uprawnienia uzyskali dostęp do części systemu informatycznego oraz że informacje uzyskane w skutek włamania oraz w skutek nieuprawnionego dostępu do części systemu informatycznego ujawniali innym osobom, tj. o występki z art. 267 § 1 k.k. z art. zw. z art. 267 § 2 w zw. art. 267 § 4 k.k. w zw. z art. 11§1k.k. Z samej treści zarzutu subsydiarnego aktu oskarżenia wynika, że osobą, której dobro zostało naruszone wskutek działania sprawców jest M. G.. Z treści uzasadnienia aktu oskarżenia wynika natomiast, że oskarżeni dokonali włamania na prywatną skrzynkę mailową należącą do M. G. i zapoznali się bez zgody i wiedzy właścicielki skrzynki M. G. z treścią wiadomości e-mail stanowiących zawartość skrzynki. D. W. była jedynie nadawcą korespondencji do M. G.. Zgodnie z treścią art. 267 § 1 kk karze podlega ten „kto bez uprawnienia uzyskuje dostęp do informacji dla niego nieprzeznaczonej, otwierając zamknięte pismo, podłączając się do sieci telekomunikacyjnej lub przełamując albo omijając elektroniczne, magnetyczne, informatyczne lub inne szczególne jej zabezpieczenie”. Bezpośrednim przedmiotem ochrony z art. 267 kk jest więc prawo do dysponowania informacją, mające charakter prawa podmiotowego. Swój wyraz znajduje ono w konstytucyjnym prawie do ochrony życia prywatnego i rodzinnego czy ochrony tajemnicy komunikowania się. (Andrzej Marek Komentarz do art. 267 kk 2010.03.01; Włodzimierz Wróbel Komentarz do art. 267 kk 2012.12.31). W realiach niniejszej sprawy **prawo do dysponowania określoną informacją** posiadała M. G., w momencie w którym trafiły do jej skrzynki mailowej przedmiotowe informacje. To ona jedynie była ich dysponentem. Wobec powyższego doszło do naruszenia dóbr prawnych M. G., gdyż ona była podmiotem uprawnionym do dysponowania określoną informacją. Takiego uprawnienia nie miała natomiast D. W., z chwilą przekazania określonych informacji do dyspozycji innemu podmiotowi.

W związku z powyższym należy podzielić stanowisko Sądu Okręgowego wyrażone w zaskarżonym postanowieniu.

Orzeczono na podstawie art. 437 § 1 kpk.